

ORGANIZAREA, FUNCȚIONAREA ȘI ATRIBUȚIILE ORGANIZAȚIILOR PROFESIONALE MEDICALE

Conform legislației românești în vigoare, noțiunea de cadru medical cuprinde următoarele categorii de personal care asigură servicii de sănătate:

- medicul
- medicul dentist
- farmacistul
- asistentul medical
- moașa

În scopul definirii și delimitării raporturilor profesionale, morale, sociale și de drept între cadrele medicale precum și între acestea și pacienți s-a impus necesitatea înființării unor organizații profesionale neguvernamentale la care să adere toți profesioniștii din sănătate care au drept de practică pe teritoriul țării noastre. Aceste organizații profesionale apără prestigiul și interesele profesiunii medicale, onoarea, libertatea și independența profesională a cadrului medical în exercitarea profesiunii, dar asigură și respectarea de către cadrele medicale a obligațiilor ce le revin față de bolnav și față de problemele de sănătate publică.

1. Organizațiile profesionale medicale din care poate face parte un cadru medical în România

1.1. Colegiului Medicilor din România

Colegiul Medicilor din România s-a înființat în baza Legii 74/1995 (privind exercitarea profesiunii de medic, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor din România) ca organizație profesională, neguvernamentală, cu personalitate juridică, apolitică și fără scop patrimonial, care reprezintă interesele profesiunii de medic. Organizația are sediul în București, are autonomie instituțională și își exercită atribuțiile fără posibilitatea vreunei imixtiuni, acționând pentru dezvoltarea acestei profesiuni și a prestigiului ei în cadrul vieții sociale.

Inițial Colegiul Medicilor din România cuprindea toți medicii, cetățeni români, domiciliați în România, care la data intrării în vigoare a legii mai sus menționate erau autorizați să practice profesiunea de medic în unități ale Ministerului Sănătății sau ale altor ministere cu rețea sanitară proprie, precum și în sectorul privat. Ulterior (în baza Legii 495/2002) posibilitatea exercitării profesiunii de medic în România s-a extins și asupra persoanelor fizice care au cetățenia unui stat membru al Uniunii Europene și care dețin o diplomă de medic, eliberată de o instituție de învățământ universitar medical din România sau din străinătate, echivalentă în condițiile legii.

În anul 1995, Adunarea Generală a Colegiului Medicilor din România a elaborat primul Cod de Deontologie Medicală post-decembrist care cuprindea normele de conduită obligatorii în legătură cu exercițiul drepturilor și îndatoririlor medicului ca profesionist. Noul Cod de Deontologie a fost elaborat în martie 2012 și publicat în Monitorul Oficial nr. 298 din 7 mai 2012. Prevederile acestuia sunt obligatorii pentru medicii din evidența Colegiului Medicilor din România, inclusiv pentru studenții în medicină care asistă un medic în împrejurări prevăzute în articole speciale.

1.1.1. Atribuțiile Colegiului Medicilor din România

Colegiul Medicilor din România are următoarele atribuții:

a) apără demnitatea și promovează drepturile și interesele membrilor săi în toate sferile de activitate; apără onoarea, libertatea și independența profesională a medicului în exercitarea profesiunii, asigură respectarea de către medici a obligațiilor ce le revin față de bolnav și de sănătatea publică;

- b) asigură aplicarea legilor și regulamentelor care organizează și reglementează exercițiul profesiei;
- c) elaborează, adoptă și supraveghează respectarea Codului de deontologie medicală;
- d) avizează eliberarea autorizației de liberă practică medicală;
- e) susține activitatea și dezvoltarea cercetării științifice medicale și organizează manifestări științifice;
- f) reprezintă pe membrii săi în relațiile cu asociațiile științifice și cu sindicatele;
- g) colaborează cu Ministerul Sănătății la formarea, specializarea și perfecționarea pregătirii profesionale a medicilor;
- h) elaborează, în colaborare cu Ministerul Sănătății, metodologia de acordare a gradului profesional și tematica de concurs;
- i) acționează, alături de instituțiile sanitare centrale și teritoriale, pentru ca în unitățile medicale publice și particulare (cabinete, policlinici, spitale) să fie asigurată calitatea actului medical;
- j) organizează judecarea cazurilor de abateri de la normele de etică profesională și de deontologie medicală, în calitate de organ de jurisdicție profesională;
- k) sprijină instituțiile și acțiunile de prevenire și asistență medico-socială pentru medici și familiile lor;
- l) promovează relațiile pe plan extern cu organizații și formațiuni similare;
- m) în cadrul Colegiului Medicilor din România funcționează comisii care reprezintă specialitățile medicale;
- n) în cadrul Colegiului Medicilor din România funcționează o comisie care reprezintă medicii care lucrează în sistemul de asigurări de sănătate;
- o) avizează autorizarea de instalare a cabinetelor medicale particulare și se pronunță în legătură cu demersurile întreprinse în vederea interzicerii instalării și funcționării acestora, ținând seama de exercitarea activității medicale, în concordanță cu competența profesională a medicului, de dotarea tehnică, precum și de respectarea normelor de igienă;
- p) eliberează avizele de înlocuire temporară sau definitivă.

1.1.2. Organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor

Colegiul Medicilor din România este organizat la nivel național și județean, respectiv al municipiului București. Forurile sale de conducere sunt:

- Adunarea Generală,
- Consiliul Județean, respectiv al municipiului București
- Biroul Consiliului.

Consiliul județean are un număr de membri proporțional cu numărul medicilor înscrși în evidență, aleși de Adunarea Generală, după cum urmează:

- până la 500 de medici înscrși în registru - 11 membri;
- între 501 și 1000 de medici înscrși în registru - 13 membri;
- între 1001 și 2000 de medici înscrși în registru - 19 membri;
- peste 2000 de medici înscrși în registru - 21 membri.
- consiliul constituit la nivelul municipiului București este format din 23 de membri.

Organizarea și funcționarea consiliilor județene, respectiv al municipiului București, se desfășoară astfel:

- Se alege dintre membri un Birou format din președinte, trei vicepreședinți și un secretar. Aceste funcții sunt incompatibile cu funcția corespunzătoare dintr-un sindicat profesional, funcția de director și director adjunct al direcției sanitare și cu funcții de conducere în structura Ministerului Sănătății (ministru, secretar de stat, șef de departament, director general, director general adjunct, director și director adjunct).

- Membrii (titulari și supleanți) se aleg pe o perioadă de 2 ani, perioadă hotărâtă de Adunarea Generală a reprezentanților pe țară a Colegiului Medicilor. Alegerea membrilor se

va face prin vot secret, cu majoritatea simplă, prin participarea a minimum două treimi din numărul total al medicilor înscriși. Dacă nu se realizează proporția de două treimi din numărul total al medicilor, după două săptămâni se organizează o altă conferință de alegeri, indiferent de numărul participanților.

- Deciziile se adoptă cu votul a jumătate plus unu din numărul total al membrilor.
- Exercițarea atribuțiilor prevăzute de lege se realizează conform regulamentului de funcționare, adoptat de Adunarea Generală.
- În vederea exercitării atribuțiilor, activitatea consiliilor se desfășoară în comisii, alese de adunarea generală respectivă, pe domenii de activitate sau pe specialități medicale, în conformitate cu regulamentul de funcționare adoptat de adunarea generală a Colegiului Medicilor din România.

Conducerea Colegiului la nivel național, se exercită de către:

- Adunarea generală;
- Consiliul Național;
- Biroul Executiv.

Adunarea generală a Colegiului Medicilor din România se întrunește anual și este alcătuită din reprezentanții aleși de adunarea generală din fiecare județ și din municipiul București, prin vot direct și secret. Norma de reprezentare este de 1 la 100. Ea adoptă Codul de deontologie medicală și Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Medicilor din România, în prezența a cel puțin două treimi din numărul reprezentanților aleși.

Consiliul Național al Colegiului Medicilor din România conduce activitatea Colegiului între sesiunile adunării generale. El este alcătuit din:

- câte un reprezentant al fiecărui județ,
- trei reprezentanți ai municipiului București
- câte un reprezentant al medicilor din fiecare minister care are rețea sanitară proprie.

Pentru constituirea sa este necesară prezența a cel puțin două treimi din numărul reprezentanților, iar deciziile sale sunt validate prin votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor acestuia.

În afară de membrii menționați, Consiliul Național poate fi asistat cu rol consultativ, de către un reprezentant al Academiei de Medicină, Ministerului Sănătății, Ministerului Muncii și Protecției Sociale și Ministerului Justiției.

În cadrul Consiliului Național funcționează mai multe comisii al căror număr, competențe și regulamente de funcționare sunt stabilite de către acesta. Consiliul Național este consultat de către Ministerul Sănătății în elaborarea programelor de sănătate și a actelor normative.

Biroul executiv al Colegiului Medicilor din România asigură activitatea permanentă a acestuia, în conformitate cu legea și regulamentele proprii. El este alcătuit dintr-un președinte, trei vicepreședinți și un secretar general.

Veniturile Colegiului Medicilor se constituie din:

- taxa de înscriere, cotizațiile lunare ale membrilor, alte fonduri rezultate din manifestările culturale și științifice;
- donații și sponsorizări din partea unor persoane fizice sau juridice, legale, drepturi editoriale, în condițiile legii;
- alte surse.

Fondurile bănești pot fi utilizate pentru:

- cheltuieli de administrație (salarizare personal, procurare de fonduri fixe, material gospodăresc),
- finanțarea cheltuielilor organizatorice,
- perfecționarea pregătirii profesionale,

- acordarea de burse prin concurs medicilor,
- întrajutorarea medicilor cu venituri mici și a familiilor lor,
- crearea de instituții cu scop filantropic și științific, care se stabilesc de Consiliul Național.

1.1.3. Atribuțiile Adunării Generale a Colegiului Medicilor din România

Adunarea Generală a Colegiului Medicilor din România are următoarele atribuții:

- a) elaborează Codul de deontologie medicală, precum și Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Medicilor din România;
- b) fixează cotizația care trebuie plătită obligatoriu de către fiecare medic, stabilind partea din această cotizație care trebuie virată către Consiliul Național al Medicilor din România;
- c) gestionează bunurile Colegiului Medicilor din România și poate să creeze și să subvenționeze acțiuni interesând profesiunea medicală, acțiuni de întrajutorare sau de sponsorizare;
- d) controlează gestiunea consiliilor județene, respectiv al municipiului București, care trebuie să-l informeze cu privire la toate acțiunile financiare;
- e) soluționează, în termen de 30 de zile de la înregistrare, ca instanță superioară, contestațiile formulate împotriva deciziilor date de consiliile județene și respectiv al municipiului București, în conformitate cu regulamentele proprii.

1.1.4. Proceduri și sancțiuni în cadrul Colegiului Medicilor

Colegiul Medicilor judecă litigiile și abaterile deontologice și disciplinare ale medicilor prin Comisia de deontologie și prin Comisiile de specialitate ale Consiliilor județene (respectiv ale municipiului București) și ale Consiliului Național.

Membrii Colegiului Medicilor care încalcă jurământul depus, legile și regulamentele specifice privind exercitarea profesiei de medic și nu respectă Codul de deontologie medicală, răspund disciplinar, în funcție de gravitatea abaterii, și li se va aplica una dintre următoarele sancțiuni:

- mustrare;
- avertisment;
- vot de blam;
- suspendarea temporară, pe un interval de 6-12 luni a calității de membru al Colegiului Medicilor din România;
- retragerea calității de membru al Colegiului Medicilor din România și propunerea către Ministerul Sănătății pentru retragerea autorizației de practică a profesiei de medic.

Mustrarea, avertismentul și votul de blam se aplică de către Consiliul județean, respectiv al municipiului București, pentru membrii lor. Împotriva acestor sancțiuni se poate introduce contestație la Comisia deontologică competentă, în termen de 30 de zile de la comunicarea sancțiunii.

Suspendarea temporară și retragerea calității de membru se aplică de către Consiliul Național, numai după efectuarea unei expertize de specialitate de către o comisie alcătuită din cel puțin cinci specialiști, din specialitatea persoanei în cauză, aprobată de acesta, la propunerea comisiilor de specialitate. Concluziile anchetei și sancțiunile aplicate se comunică, în termen de 24 de ore, în mod obligatoriu, Ministerului Sănătății și persoanei juridice cu care medicul sancționat a încheiat contractul de muncă și care decid, după caz, pe baza acestora, cu privire la autorizația de liberă practică a profesiei de medic, precum și cu privire la contractul de muncă. Împotriva sancțiunilor de suspendare temporară și retragere a calității de membru se poate introduce contestație la judecătoria în raza căreia își desfășoară activitatea medicul sancționat, în termen de 30 de zile de la comunicarea sancțiunii.

Consiliul județean (respectiv al municipiului București) reprezintă prima instanță, iar Consiliul Național al Colegiului Medicilor instanța de recurs, pentru orice litigiu sau abatere comisă de medic.

Este de subliniat faptul că răspunderea disciplinară a membrilor Colegiului Medicilor, nu exclude, potrivit legii, răspunderea penală, contravențională, civilă sau materială, conform prevederilor legale.

După un interval de 1 an de la emiterea deciziei de suspendare a autorizației de liberă practică medicală, medicul în cauză poate cere reexaminarea deciziei. În caz de respingere, o nouă cerere nu poate fi acută decât după un an.

Practicarea profesiei de medic de către o persoană care nu are această calitate constituie infracțiune și se pedepsește conform legii penale.

1.1.5. Drepturile și obligațiile care decurg din calitatea de membru al Colegiului medicilor

Membrii Colegiului Medicilor sunt înscrși într-un registru care se publică periodic. Medicii ajunși la vârsta pensionării pot să rămână, la cerere, membrii în Colegiul Medicilor din România.

Îndatoririle membrilor Colegiului Medicilor din România, stipulate în legea privind organizarea și funcționare acestuia, sunt următoarele:

- a) să respecte regulamentele în vigoare referitoare la exercitarea profesiei de medic;
- b) să respecte și să aplice în orice împrejurare normele de etică profesională și deontologia medicală;
- c) să acorde cu promptitudine îngrijirile medicale de urgență ca o îndatorire fundamentală profesională și civică;
- d) să respecte statutul Colegiului Medicilor din România;
- e.) să aplice parafa cuprinzând numele, prenumele, gradul, specialitatea și codul pe toate actele medicale pe care le semnează.

1.2. Organizații profesionale ale altor categorii de cadre medicale

Similar medicilor, celelalte categorii de cadre medicale din România (medici dentiști, farmaciști, asistente medicale și moașe) au avut nevoie de organizații care să le reprezinte interesele și care să impună linii directoare ale activităților lor specifice. Aceste organizații profesionale, la care aderă toți furnizorii de servicii de sănătate care pot profesa în respectivele domenii în România sunt neguvernamentale, au personalitate juridică, sunt apolitice și nu au scop patrimonial. Scopul lor declarat, precum și modul lor de organizare și funcționare sunt foarte similare celor ale Colegiului Medicilor.

1.2.1. Colegiul Medicilor Dentiști din România

Colegiul medicilor dentiști funcționează în baza Legii 95/2006. Toți medicii stomatologi și medicii dentiști din România care vor să exercite profesia, sunt obligați prin lege să devină membri ai Colegiului Medicilor Dentiști din România, având drepturi și obligații care decurg din calitatea de membru.

Codul deontologic al medicilor dentiști a fost adoptat de către Adunarea generală națională a Colegiului Medicilor Dentiști (și publicat în Monitorul Oficial în iunie 2010). El cuprinde normele de conduită morală și profesională privind exercitarea drepturilor și îndatoririlor dentistului atât în legătură cu pacienții, cât și cu ceilalți medici. Printre funcțiile codului deontologic, enunțate în textul acestuia se numără: promovarea unei relații de încredere între medic și pacient, garantarea calității pregătirii profesionale, promovarea unui comportament profesional-deontologic precum și garantarea secretului profesional.

1.2.2. Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România

În 1994, Colegiul Asistenților Medicali din România a avut inițiativa elaborării unei legi a asistenților medicali din România, document inexistent până la acea oră în legislația românească. A fost întocmit și prezentat Ministerului Sănătății proiectul unei asemenea legi, iar după 7 ani, aceasta a fost aprobată de ambele camere ale Parlamentului (Legea 461/2001). În același timp, titulatura organizației a fost modificată în Ordinul Asistenților Medicali din

România". Ulterior, prin Legea 307/2004 care se referă la autonomia profesiei de asistent medical și moașă, Ordinul Asistenților Medicali din România a devenit Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România (OAMMR).

Legea 307/2004 susține pregătirea asistenților medicali generaliști, a moașelor și a asistenților medicali de alte specialități prin învățământ de scurtă și lungă durată, dar menține și învățământul postliceal sanitar cu durată de 3 ani. Se precizează însă ca asistenții medicali care se înscriu la colegii universitare, facultăți de asistenți medicali sau moașe își pot echivala studiile efectuate în învățământul postliceal.

OAMMR are următoarele atribuții principale:

- este desemnat să reprezinte această categorie profesională în relațiile cu organizații neguvernamentale și cu sindicate, pe plan național și internațional
- deține rolul principal în asigurarea creșterii calității pregătirii profesionale a asistenților medicali și a moașelor, fiind singura organizație profesională din România cu dreptul de a acorda credite pentru educație continuă numai membrilor care urmează cursuri de pregătire și alte forme de educație avizate de organizație;
- organizează forme de educație medicală continuă și de ridicare a gradului de competență profesională a asistenților medicali și a moașelor în acest sens a inițiat și demarat Programul Național de Educație Medicală Continuă care reglementează manifestările științifice pentru care se acordă credite, precum și modalitatea de creditare.
- colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea criteriilor și standardelor de dotare a cabinetelor de practică
- colaborează cu Ministerul Sănătății și Ministerul Educației la stabilirea numărului anual de locuri în instituțiile de învățământ acreditate pentru asistenți medicali și moașe
- colaborează cu Ministerul Sănătății la alcătuirea tematicii și a bibliografiei și la elaborarea subiectelor în cazul examenelor pentru obținerea gradelor profesionale.
- organizează judecarea cazurilor de abateri de la normele de etică, deontologie și a cazurilor de malpraxis, în calitate de organ de jurisdicție profesională
- poate suspenda dreptul de liberă practică asistenților medicali și moașelor care nu realizează pe parcursul a 3 ani calendaristici numărul minim de credite stabilite de organizație.

Membrii OAMMR au următoarele obligații:

- să apere interesele și reputația profesiei și a Ordinului și să se abțină de la fapte menite a aduce prejudicii organizației
- să efectueze cursuri de pregătire și alte forme de educație continuă creditate

Codul de etică al OAMMR, publicat în iulie 2009, face precizări referitoare la: comportamentul etic și deontologic al moașei, precizări referitoare la exercitarea profesiei în anumite specialități (de exemplu pentru psihiatrie și tehnică dentară), menționează care sunt situațiile în care un membru OAMMR poate fi scos din culpă deși a încălcat prevederile Codului. De asemenea, aduce detalii clare ale modului în care se demarează și se derulează anchetele în cazul reclamațiilor de culpă medicală, impune reguli stricte referitoare la obligațiile morale și atitudinea membrilor OAMMR față de organizație și față de proprii colegi. De asemenea, avertizează asupra necesității ca asistentul medical să își păstreze independența deciziilor profesionale față de autoritatea de stat, interese de alt gen, în beneficiul pacientului.

Un capitol important este destinat și regulilor etice și deontologice pe care trebuie să le respecte asistenții medicali și moașele care lucrează independent.

1.2.3. Colegiul Farmaciștilor din România

Colegiul Farmaciștilor din România se organizează și funcționează în baza Legii nr. 305/2004 și a statutului său ca organizație profesională națională a farmaciștilor cu drept de liberă practică, fiind o instituție de interes public, neguvernamentală, apolitică și fără scop

patrimonial. Colegiul Farmaciștilor are personalitate juridică și este autonom în raport cu orice autoritate publică, exercitându-și atribuțiile fără posibilitatea vreunei imixtiuni.

Alegerea organelor reprezentative și de conducere ale Colegiului Farmaciștilor din România se va face, de jos în sus, cu respectarea principiilor democratice și a egalității tuturor membrilor.

La fel ca și în cadrul Colegiului medicilor, la nivelul județelor (respectiv al municipiului București) funcționează câte un colegiu al farmaciștilor cu drept de liberă practică din unitatea administrativ-teritorială respectivă. Între Colegiul Farmaciștilor din România și colegiile teritoriale există, în condițiile legii și ale statutului colegiului, autonomie organizatorică, funcțională și financiară. Farmaciștii înscriși și luați în evidența colegiilor teritoriale sunt membri ai Colegiului Farmaciștilor din România.

Principalul obiect de activitate este reprezentat de controlul și supravegherea exercitării profesiei de farmacist, aplicarea legilor și regulamentelor care organizează și reglementează exercițiul profesiei, reprezentarea intereselor profesiei de farmacist și păstrarea prestigiului acestei profesii în cadrul vieții sociale.

Ca autoritate publică și profesională, Colegiul Farmaciștilor din România realizează atribuțiile prevăzute de lege și de statut, în cinci domenii principale de activitate: profesional, etic și deontologic, jurisdicție profesională și litigii, economico-social, administrativ și organizatoric.

Ca organizație profesională, Colegiul Farmaciștilor apără demnitatea și promovează drepturile și interesele membrilor săi în toate sferile de activitate, apără onoarea, libertatea și independența profesională a farmacistului în exercitarea profesiei, asigură respectarea de către farmaciști a obligațiilor ce le revin față de bolnav și de sănătatea publică.

În vederea realizării obiectivelor prevăzute, Colegiul Farmaciștilor din România colaborează, în condițiile legii, cu toate instituțiile competente. Prin organisme sale, este reprezentant al corpului profesional din România în relațiile cu autoritățile și cu instituțiile guvernamentale și neguvernamentale, interne și internaționale.

Pentru îndeplinirea atribuțiilor și obiectivelor conferite de lege și statutul colegiului, organele reprezentative pot intra în relații cu diferite organisme similare din alte state.

Atribuțiile Colegiului Farmaciștilor din România sunt următoarele:

- a) asigură aplicarea legilor, regulamentelor și normelor care organizează și reglementează exercitarea profesiei de farmacist;
- b) apără demnitatea și promovează drepturile și interesele membrilor săi în toate sferile de activitate; apără onoarea, libertatea și independența profesională a farmacistului, precum și dreptul acestuia de decizie în exercitarea actului profesional; asigură respectarea de către farmaciști a obligațiilor ce le revin;
- c) elaborează și adoptă Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Farmaciștilor din România și Codul deontologic al farmacistului;
- d) controlează și supraveghează modul de exercitare a profesiei de farmacist, indiferent de forma de exercitare și de unitatea la care se desfășoară, asigurând aplicarea legilor și a regulamentelor specifice;
- e) colaborează cu Ministerul Sănătății și cu Ministerul Educației și Cercetării la formarea, specializarea și perfecționarea pregătirii profesionale a farmaciștilor;
- f) avizează, conform regulamentelor de organizare și funcționare ale unităților farmaceutice, fișa de atribuții a postului de farmacist, întocmită în mod obligatoriu la nivelul fiecărei farmacii;
- g) acționează atât singur, cât și împreună cu instituțiile publice în vederea asigurării calității actului profesional în unitățile farmaceutice;

h) stabilește capacitatea de contractare a farmaciilor aflate în raporturi contractuale cu sistemul de asigurări sociale de sănătate, în funcție de criteriile elaborate de Consiliul național al Colegiului Farmaciștilor din România și de Ministerul Sănătății.

Codul deontologic al farmacistului elaborat de Colegiul Farmaciștilor și publicat în iulie 2009 cuprinde un ansamblu de principii și reguli ce reprezintă valorile fundamentale în baza cărora se exercită profesia de farmacist pe teritoriul României. El exprimă adeziunea farmacistilor români la Carta Universală a Drepturilor Omului și la Carta Farmaciei Europene. El are drept principale scopuri: ocrotirea drepturilor pacienților, respectarea obligațiilor profesionale de către farmaciști, apărarea demnității și a prestigiului profesiei de farmacist.

2. Procedura autorizării exercitării profesiei de medic în România

Exercitarea profesiei de medic se face pe baza **autorizației de liberă practică**, care se acordă de către Ministerul Sănătății, pe baza următoarelor acte:

- diploma eliberată de o instituție de învățământ universitar medical acreditată, în condițiile legii;
- certificat de cazier judiciar;
- certificat de sănătate;
- avizul Colegiului Medicilor din România.

Controlul și supravegherea exercitării profesiei de medic se realizează de către Colegiul Medicilor din România

În cazul în care un medic își întrerupe activitatea profesională pe o perioadă mai mare de 5 ani, Colegiul Medicilor din România atestă competența profesională a acestuia în vederea reluării activității, cu condiția ca acesta să prezinte documentele de mai sus pe baza cărora se face autorizarea de liberă practică.

Practicarea profesiei de medic de către o persoană care nu are autorizație de liberă practică constituie infracțiune și se pedepsește conform legii penale.

Colegiul Medicilor din România, prin președintele Consiliului Județean (respectiv al municipiului București), precum și al Consiliului Național al Colegiului Medicilor din România este în drept să exercite acțiunea civilă sau să sesizeze, după caz, organele judiciare și autoritățile competente pentru urmărirea și trimiterea în judecată a persoanelor care își atribuie sau care întreprind fără drept titlul sau calitatea de medic, care practică în mod ilicit medicina și să se constituie ca parte civilă sau parte vătămată, după caz, potrivit legii.

3. Obligatorietatea încheierii unei asigurări de malpraxis

Personalul medical (categoriile de personal medical au fost prezentate la începutul acestui capitol) care acordă asistență medicală are obligația de a încheia o asigurare de malpraxis pentru cazurile de răspundere civilă profesională pentru prejudicii cauzate prin actul medical.

Acordarea asistenței medicale se referă la sistemul public și/sau în cel privat, într-o locație cu destinație specială pentru asistență medicală, precum și atunci când aceasta se acordă în afara acestei locații, ca urmare a unei cereri exprese din partea persoanei sau a persoanelor care necesită această asistență, sau a unui terț care solicită această asistență, pentru o persoană sau mai multe persoane care, din motive independente de voința lor, nu pot apela ele însele la această asistență.

O copie după asigurarea de malpraxis va fi prezentată înainte de încheierea contractului de muncă, fiind o condiție obligatorie pentru angajare.

Asiguratorul acordă despăgubiri pentru prejudiciile de care asigurații răspund, în baza legii, față de terțe persoane care se constată că au fost supuse unui act de malpraxis medical, precum și pentru cheltuielile de judecată ale persoanei prejudiciate prin actul medical.

Asigurarea obligatorie face parte din categoria B clasa 13 de asigurări de răspundere civilă, și va cuprinde toate tipurile de tratamente medicale ce se efectuează în specialitatea și competența profesională a asiguratului și în gama de servicii medicale oferite de unitățile de profil.

Despăgubirile se acordă:

- indiferent de locul în care a fost acordată asistență medicală.
- pentru sumele pe care asiguratul este obligat să le plătească cu titlu de dezdăunare și cheltuieli de judecată persoanei sau persoanelor păgubite prin aplicarea unei asistențe medicale neadecvate, care poate avea drept efect inclusiv vătămarea corporală sau decesul.
- în caz de deces, succesorilor în drepturi ai pacientului care au solicitat acestea.
- și atunci când asistența medicală nu s-a acordat, deși starea persoanei sau persoanelor care au solicitat sau pentru care s-a solicitat asistența medicală, impunea această intervenție.
- și pentru eventualele cheltuieli ocazionate de un proces în care asiguratul este obligat la plata acestora; cheltuielile de judecată sunt incluse în limita răspunderii stabilită prin polița de asigurare.
- și atunci când persoanele vătămăte sau decedate nu au domiciliul sau reședința în România, cu excepția cetățenilor din Statele Unite ale Americii, Canada și Australia.

În cazul în care, pentru același asigurat există mai multe asigurări valabile, despăgubirea se suportă în mod proporțional cu suma asigurată de fiecare asigurător.

Asiguratul are obligația de a informa asigurătorul despre încheierea unor astfel de asigurări cu alți asigurători, atât la încheierea poliței, cât și pe parcursul executării acesteia.

Limitele maxime ale despăgubirilor de asigurare se stabilesc de către Casa Națională de Asigurări de Sănătate, după consultarea asociațiilor profesionale din domeniul asigurărilor și Colegiul Medicilor din România, Colegiul Farmaciștilor din România, Colegiul Medicilor Dentiști din România, Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România și Ordinul Biochimicștilor, Biologilor și Chimicștilor din România.

Nivelul primelor, termenele de plată și celelalte elemente privind acest tip de asigurări se stabilesc prin negociere între asigurați și asigurători.

Despăgubirile se pot stabili pe cale amiabilă, în cazurile în care rezultă cu certitudine răspunderea civilă a asiguratului.

În cazul în care este certă culpa asiguratului, fie că părțile (asigurat, asigurător și persoana prejudiciată) cad de acord sau nu, despăgubirile se vor plăti numai în baza hotărârii definitive a instanței judecătorești competente.

Despăgubirile se plătesc de către asigurător nemijlocit persoanelor fizice în măsura în care acestea nu au fost despăgubite de asigurat. Ele pot fi solicitate și se plătesc și către persoanele care nu au plătit contribuția datorată la sistemul public de sănătate.

Drepturile persoanelor vătămăte sau decedate prin aplicarea unei asistențe medicale neadecvate se pot exercita împotriva celor implicați direct sau indirect în asistența medicală. Aceste drepturi se pot exercita și împotriva persoanelor juridice care furnizează echipamente, instrumental medical și medicamente, care sunt folosite în limitele instrucțiunilor de folosire sau prescripțiilor în asistență medicală calificată conform obligației acestora, asumată prin contractele de furnizare a acestora.

Despăgubirile nu se recuperează de la persoana răspunzătoare de producerea pagubei când asistența medicală s-a făcut în interesul părții vătămăte sau a decedatului, în lipsa unei investigații complete sau a necunoașterii datelor anamnezice ale acestuia, datorită situației de urgență, iar partea vătămăte sau decedatul nu a fost capabilă, datorită circumstanțelor, să coopereze când i s-a acordat asistență.

Recuperarea prejudiciilor de la persoana răspunzătoare de producerea pagubei se poate realiza în următoarele cazuri:

- a) vătămarea sau decesul este urmare a încălcării intenționate a standardelor de asistență medicală;
- b) vătămarea sau decesul se datorează unor vicii ascunse ale echipamentului sau a instrumentarului medical sau a unor efecte secundare necunoscute ale medicamentelor administrate;
- c) atunci când vătămarea sau decesul se datorează atât persoanei responsabile, cât și unor deficiențe administrative de care se face vinovată unitatea medicală în care s-a acordat asistență medicală, sau ca urmare a neacordării tratamentului adecvat stabilit prin standarde medicale recunoscute sau alte acte normative în vigoare; persoana îndreptățită poate să recupereze sumele plătite drept despăgubiri de la cei vinovați, alții decât persoana responsabilă, proporțional cu partea de vină ce revine acestora;

Asigurații sau reprezentanții acestora sunt obligați să înștiințeze în scris asiguratorul (sau, dacă este cazul, asiguratorii) despre existența unei acțiuni în despăgubire, în termen de 3 zile lucrătoare de la data la care au luat la cunoștință despre aceasta acțiune.

Bibliografie

1. Legea 74/1995, privind exercitarea profesiei de medic, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor din România (republicată în 2000)
2. Legea 495/2002. pentru modificarea și completarea Legii nr. 74/1995 privind exercitarea profesiei de medic, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor din România
3. Legea Nr. 95 din 14 aprilie 2006 privind reforma în domeniul sănătății
4. Decizia nr. 5/2008 a Colegiului Medicilor din România privind stabilirea cuantumului cotizatiei de membru al Colegiului Medicilor din România
5. Legea 306/2004 privind exercitarea profesiei de medic precum și organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor din România
6. Legea 461/2001 privind exercitarea profesiei de asistent medical, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali din România
7. Legea 46/2003 privind drepturile pacientului (Publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 51 din 29/01/2003)
8. Legea 307/2004, privind exercitarea profesiei de asistent medical și moașă, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România.
9. Legea nr. 305/2004 privind exercitarea profesiei de farmacist, precum și organizarea și funcționarea Colegiului Farmaciștilor din România
10. Codul de deontologie medicală al Colegiului Medicilor din România, emis de Adunarea Generală a Colegiului Medicilor din România, publicat în Monitorul Oficial nr. 298 din 7 mai 2012
11. Codului de etică și deontologie al asistentului medical generalist, al moașei și al asistentului medical din România emis de Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, publicat în Monitorul Oficial nr. 560 din 12 august 2009
12. Statutul Colegiului Farmaciștilor din România, publicat în Monitorul Oficial nr. 490 din 15 iulie 2009
13. Codul deontologic al farmacistului publicat în Monitorul Oficial nr. 490 din 15 iulie 2009 (M. Of. nr. 490/2009)
14. Regulamentul de organizare și funcționare a comisiei de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis din 06/11/2006, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 970 din 05/12/2006